

Ronald de Jong

Tichelstenen

“Welaan, laten wij tichelen maken en die goed bakken. En de tichel diende hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem”.

Genesis 11:3

Misschien mag ik iets zeggen over het gebruik van *stenen*? Ik weet niet hoe het in uw tuin is, maar wanneer ik in de tuin werk kom ik nogal eens stenen tegen. Wij hebben er hier en daar nog flink wat liggen die we eigenlijk weg willen hebben. Van deze obstakels liggen er flink wat. Dat zijn stenen die gewoon in de natuur aanwezig zijn. En ik moest over zulke stenen nadenken. U heeft waarschijnlijk het nodige gehoord wat er in de wereld te doen is. Bijvoorbeeld over de zogenaamde Brexit, en een Europese Unie die uit elkaar lijkt te vallen. En weet u: het heeft allemaal te maken met *stenen*. Laten we iets lezen uit Genesis 11:3.

Daar lezen we iets wat van ons afkomstig is: *“En zij zeiden tot elkaar: Welaan, laten wij tichelen maken en die goed bakken. En de tichel diende hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem. Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden”* (Gen. 11:3-4).

Menselijke stenen

Wij maken stenen. Ik heb een idee, het komt van mij, ik maak iets van steen en het komt op het conto van mijn eer, mijn naam. Dat is wat de wereld is. Dat is Europa, dat is de wereld waarin wij leven. Dat is de aard van de politiek. En het is duizend jaar na deze geschiedenis in Babel nog niet veel anders, want dan zegt de

koning van Babel: *“Is dit niet het grote Babel, dat ik gebouwd heb tot een koninklijke woonstede door de sterkte van mijn macht en tot eer van mijn majesteit?”* (Dan. 4:30). De strekking is nog steeds hetzelfde.

Het zijn de tichelstenen die door mensen worden gemaakt. De politiek zegt: *uit mij, door mij en voor mij*. Dat is de aard van de wereld, van de democratie. Dat zijn de tichelstenen van de mensen: het idee van de mens, door de kracht van de mens, tot eer van de mens. Het principe van regering is, zoals Abraham Lincoln het zei: *‘Of the people, by the people, for the people’*.¹ Dat is de wereld en zijn menselijk streven.

Maar zo behoort het bij ons niet te zijn. Niet uit mij, en niet door mij, en niet voor mijzelf. Wij mogen weten uit Romeinen 11:32: *“Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.”* Als iets uit eigen kracht is, dan valt het uit elkaar. En dat is wat er gebeurt wanneer de mens iets maakt. Het idee van de mens, de kracht van de mens, het is allemaal vergankelijk.

Harde stenen

Na het Babylonische rijk kwam het rijk van de Meden en Perzen, maar die handelden iets dommer. Die zeiden namelijk: Als je een wet maakt, kun je die nooit meer veranderen. Dat betekent: Je neemt een dom besluit, dat maak je tot wet en vervolgens wordt je geregeerd door je eigen dommigheid. Daardoor kwam Daniël in de leeuwenkuil, en in het boek Esther lezen we er ook van. Dat is de wet van Meden en Perzen. Zoiets hebben we in de afgelopen tijd gezien. Je houdt een referendum en je kunt niet meer terug. Zo moet je deze menselijke stenen, deze menselijke ideeën, bekijken.

Maar waar moeten wij naartoe? Wij moeten naar de Heere Jezus, het Woord van God, de eeuwige Waarheid. We lezen nog een kort gedeelte over een steen. Geen menselijke, maar een natuurlijke steen. Hierover lezen we in Genesis 28: *“Jakob nu vertrok uit Berseba en ging naar Haran. Hij bereikte de plaats waar hij overnachtte, want de zon was ondergegaan. Hij nam één van de stenen van die plaats, maakte daar zijn hoofdkussen van, en legde zich op die plaats te slapen”* (vs. 10). Jakob had die steen niet zelf gemaakt, maar had hem daar had gevonden.

---

¹ Dat is: ‘van de mens, door de mens, voor de mens’. Volledige quote: *“Government of the people, by the people, for the people, shall not perish from the earth”*, uit ‘the Gettysburg Address’ ([Bron: Wikipedia](#))

Warme stenen

Toen de operatie Desert Storm aan de gang was, waren daar een heleboel soldaten in de woestijn. Er zijn toen 's nachts soldaten omgekomen. Niet tijdens gevechten. Maar omdat er in de woestijn overdag een enorme hitte is, en 's nachts een enorme kou. Zo koud dat je er kunt bevriezen. Want zand houdt geen warmte vast. Mensen die aan de kust wonen waar strand is, weten dat als geen ander. Als de zon schijnt op het strand dan is het zand soms zo heet dat je er bijna niet op kunt lopen, maar als de zon even weg is, dán is het zand ook zo weer afgekoeld. Zo is het ook in een woestijn heel gauw koud. Maar grote stenen houden de warmte lang vast. Het afkoelende oppervlak van een steen is relatief veel kleiner dan dat van een zandkorrel. Dus deze blijven veel langer warm.

Jakob ging dus niet liggen op die steen, omdat dit zo lekker lag. Een steen ligt helemaal niet lekker. Wij liggen 's nachts niet op een steen. Maar Jakob wist, dat als hij niet op die steen ging liggen met zijn hoofd, hij dood zou kunnen gaan. Hij zou het niet overleven in de woestijn. Hij had een steen nodig. Niet een steen door mensen gemaakt, maar een steen door God beschikt.

Levende stenen

En die hebben wij ook nodig. Wij hebben de Heer Jezus nodig, zoals we lezen in 1 Petrus 2: *“(…) tot Wie u komt, tot een levende steen, door mensen wel verworpen (...). Door mensen wel verworpen, want die wilden hun eigen steen bouwen (...); maar bij God uitverkoren en kostbaar, en u wordt ook zelf als levende stenen gebouwd, als een geestelijk huis tot een heilig priesterdom”*. Wij naderen tot de Heer Jezus, de levende Steen. En wij worden ook zelf als levende stenen opgebouwd.

Dode stenen

Bij intocht van de Heer in Jeruzalem lezen we: *“Toen Hij nu de helling van de Olijfberg al naderde, begon de hele massa van de discipelen met blijdschap God te prijzen met luider stem voor alle krachtige daden die zij hadden gezien, en zeiden: Gezegend Hij die komt, de koning, in de naam van de Heer! In de hemel vrede en heerlijkheid in de hoogste hemelen. En sommigen van de farizeeën uit de menigte zeiden tot Hem: Meester, bestraf uw discipelen! En Hij antwoordde en zei: Ik zeg u, als dezen zwijgen, zullen de **stenen** roepen”* (Luc. 19:37-40).

Er lagen daar dode stenen aan de kant van de weg. Maar de Heer Jezus sprak, en ze zijn als het ware gaan *roepen*. Wij waren die dode stenen en zijn levend geworden. En wij zijn gaan roepen, zoals er staat: *“U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilige natie, een volk tot een eigendom, opdat u de deugden verkondigt van Hem die u uit [de] duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaar licht, u die vroeger geen volk was, maar nu Gods volk bent, die aan geen barmhartigheid deel had, maar nu barmhartigheid hebt verkregen”* (1 Petr. 2:9-10).

Wat zijn wij gelukkig en bevoorrecht dat wij tot de levende Steen mochten naderen, die ons gered heeft. Wij zouden zoals die soldaten in de nacht gestorven zijn, als wij die levende Steen niet hadden. Maar zoals Jakob overleefde in de nacht door middel van een steen, zo *leven* wij door Hem, de levende Steen.

Laten wij het doel vasthouden, dat wij Zijn deugden mogen verkondigen. Soms kan het je zo overweldigen, wanneer je kijkt naar de Heere Jezus, dat je sprakeloos wordt. Je hebt geen woorden meer die kunnen uitdrukken wat je ervaart. Want alles aan Hem is zo wonderbaar en zo mooi, dat wij geen woorden kunnen vinden. Laten we dan maar zwijgen. Want alles wat we er dan aan toevoegen is te weinig of te klein; maar aan de andere kant mogen wij de deugden van Hem verkondigen, in alle zwakheid. Alles wat we van Hem hebben gekregen, dat mogen we vertellen. Aan de Vader, en aan elkaar.

Oude Sporen 2016

